

Verslag excursie de Hamert, 4 juni 2017

Vandaag staat een lange excursie op het programma. We gaan naar de Hamert tussen Wellerlooi en Arcen. Het is gesitueerd tussen de Maas en de Duitse grens en heeft een groot aantal landschapstypen, zoals droge loof- en naaldbossen, heidevelden, vennen, hoogveen en akkers. Volgens de berichten zou het niet te warm worden, dus goede vooruitzichten voor een mooie wandeling. Om 7 uur vertrekken wij vanaf de carpoolplaats aan de N271 bij Herten naar Wellerlooi. Op de parkeerplaats aan de Twisdenerweg staan reeds enkele mensen klaar. Om 8 uur gaan we met 15 liefhebbers op weg en volgen het pas langs de Geldernsch-Niers kanaal. Dit kanaal lijkt op een snelstromende bergbeek maar is vroeger toch echt gegraven om de Duitse landbouwgebieden te ontwateren. Vanaf Duitsland

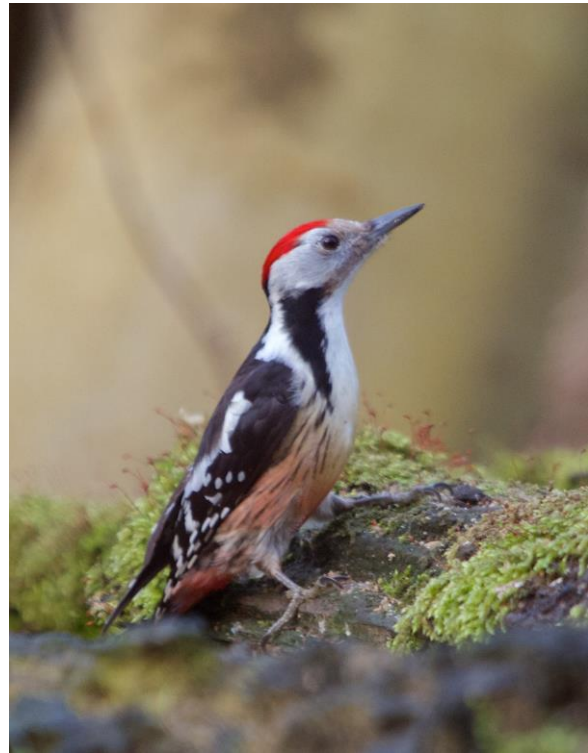
heeft het echter vrij spel gekregen en kon het zijn eigen gang gaan. Direct bij het begin wordt het verdachte geluid van een middelste bonte specht gehoord. In het bos merken de mensen met een intact gehoor het eentonige “tsiek” op van de grauwe vliegenvanger, een miniem toontje, dat nauwelijks te horen is. Hoog in de bomen horen het geluid van de wielewaal. Het geluid is bekender

dan de vogel zelf, daar deze zich goed verborgen weet te houden in de boomkruinen, hoewel ze erg opvallend geel-zwart zijn en dit blijkt een prima camouflage voor de omhoog kijkende mensen. De vrouwtjes en de juvenielen zijn groenig van kleur. We zien twee vogels over ons wegvliegen. Toch een aparte waarneming. De groenlingen en de bonte spechten zijn overal hoorbaar. We lopen langs het fietspad van de Twisdenerweg en komen

aan bij de nog niet zo lang geleden herstelde vennen. Hier zien we de roodborsttapuiten zowel de ♂♂ als de ♀♀ op de draad zitten. Langs het water lopen enkele klein plevertjes en in het hoge gras zowaar een ooievaar. Deze laatste plukt herhaaldelijk lekkere kikkers uit het gras. Bij het huis van Het Limburgs Landschap laat de grauwe vliegenvanger zich eindelijk toch zien. Van hieruit gaan we richting het Westmeerenven om eerst uit te kijken over de heide met hier de roodborsttapuiten, veldleeuweriken en de boomleeuwerik. Ook de koekoek laat zich veelvuldig horen. Enige twijfel ontstaat of er laag in struiken een zwarte roodstaart of een gekraagde roodstaart e zien is. Voor een zwarte roodstaart is hier het biotoop eigenlijk niet en bij nader inzien, gaan we toch uit van een ♀ of juveniele gekraagde roodstaart. Ook hier het typisch gedrag van de boompieper, vanuit de boomtop hoog de lucht in om even later weer als een parachootje met gestrekte pootjes te landen in een

andere boom. Over de heide vliegt een ♀ bruine kiekendief, waarvan de bevedering nogal gehavend is. Of deze hier ook broed durf ik niet te zeggen. Aangekomen bij het Westmeerven wordt het meegenomen proviand uitgehaald, terwijl we uitkijken over het water. Hier dobberen enkele dodaarzen en helemaal aan de andere kant van het meer is een boomvalk aan het jagen. Teruglopend wordt een goudhaan in de bomen waargenomen. Dan gaan we langs het Pikmeeuwenwater en opvallend is eigenlijk, en dat tijdens de hele wandeling, er verschillende gekraagde roodstaarten te horen zijn, terwijl de verwachte fluiters zich helemaal niet laten zien. Aan het einde van de wandeling is nu toch wel heel duidelijk de middelste bonte specht te zien. Het is altijd een genot om in de Hamert rond te lopen en we hebben 57 soorten op de schrijflijst geschreven. We genieten nog van de heerlijke kop koffie en een paar mensen gaan nog naar het Heerenven, waar enkele casarca's zitten en een ooievaar rondloopt. Mooi zijn de jonge kieviten aan de andere kant van de weg. Hopelijk overleven zij het eerste jaar, zodat de populatie weer kan aangroeien. Tijdens de maanden juli en augustus nemen we even een pauze om straks in September weer door te gaan met onze excursies.

Meinse van der Velde